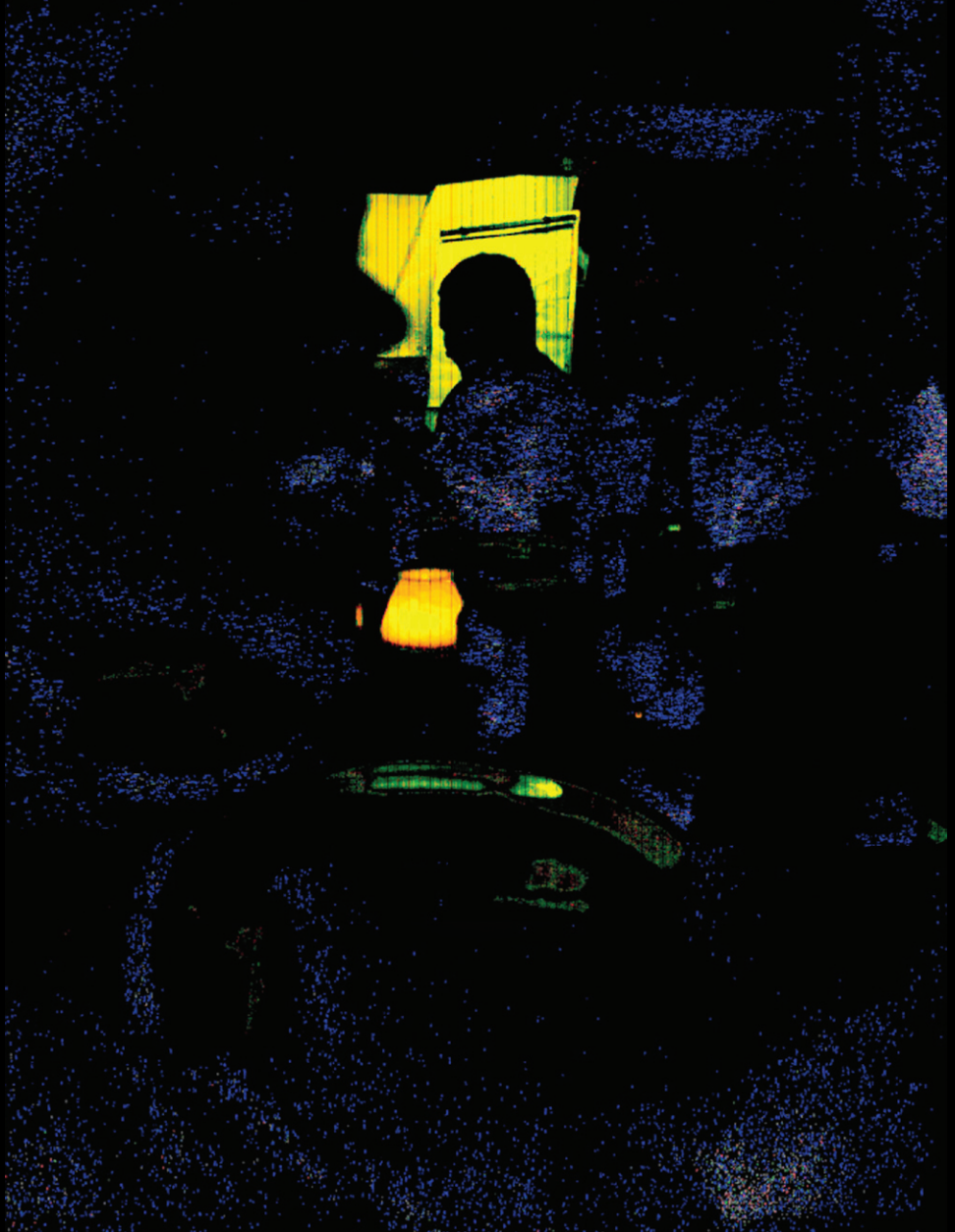

README 12.01

README

12.01

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 6 Matti Luukkainen, Hyvä Opettaja
- 12 Gradupalsta
- 15 TKO-äly vs Matrix -shakkikamppailu
- 16 Casual Night kerää käpistelijät yhteen
- 19 Here be dragons
- 20 Ei ihmisten hommaa
- 22 TKO-älyn hallitus 2012

Päätoimittaja
Janne Timonen

Toimittajat
Toni Könnilä
Jesse Lankila
Aleksi Majander
Ella Peltonen
Kalle Viiri
Anniina Wirén

Ulkoasu ja taitto
Ella Peltonen

Kuvat
Jonne Airaksinen
Markus Penttilä
toimitus

Julkaisija
TKO-äly ry

Painos
100 kpl

Painopaikka
Painosalama oy, Turku

Readme saa HYYn
järjestölehtitukea.

PÄÄKIRJOITUS

TKO-älyssä virat ja tittelit ovat siirtyneet seuraavalle kaudelle, hallituksenvaihtajaiset koettu ja aktiivit valittu. Tuore puheenjohtajamme avaa suunsa ja kertoilee kuulumisistaan seuraavalla sivulla.

Readmen ensimmäinen numero vuonna 2012 jatkaa puolestaan nousuaan kiintoisana ja Kumpulän värikkäimpänä ainejärjestölehtenä sekä tuo pirstystä kylmään ja pimeään talveen. Redis 1/2012 tarjoilee lisäksi hieman uusiutuneen toimittajakunnan kädenjälkiä mielenkiintoisia asioita tutkaillessa, kuten millaista se tipaton tammikuu oikeastaan onkaan, mitä tapahtumissa oikeastaan on tapahtunut tai kuinka h*lv*t*n kauan shakkipeli voikaan kestää. Missään nimessä emme kuitenkaan tällä kertaa lähde lounaisrannikolla sijaitsevaan entiseen pääkaupunkiin.

Readmen toimituksen puolesta opiskeluintoa, onnea ja kaikkea hyvää kaikille. Outoo, mut no fine. Vaikka elämme hyisiä aikoja, niin kyllä se kesä vielä tulee.

Janne Timonen
Päätoimittaja

JÄLKIKIRJOITUS

Kaaosteoria on matematiikkaa ja fysiikkaa yhdistävä asiakokonaisuus, joka käsittelee tiettyjen ei-lineaaristen dynaamisten järjestelmien käyttäytymistä, jotka ilmenevät kaaottisina ja joita tunnetusti luonnehditaan herkkänä alkuolosuhteille (perhosvaikutus). Esimerkkejä sellaisista järjestelmistä tavataan ilmakehän dynamiikassa, laattatekniikassa, pyörteisissä nesteissä, taloudessa, populaation kasvussa ja lääketieteessä. Kaaosteorian mukaan todellisuus tulee ymmärtää dynaamiseksi, monimuotoiseksi ja ennustamattomaksi.

Systeemin kaaottisuudelle on ominaista, että systeemin lopputulosta ei voida ennustaa systeemin alkutilasta. Olennaista kaaoksessa on säännöllisyyden puuttuminen siinä mielessä kuin se ilmenee klassisessa luonnontieteessä: jaksottaisina liikeratoina ja alkuehdoista riittävällä tarkkuudella ennustettavina lopputuloksina.

Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen opiskelijoiden ainejärjestön lehti

Yhteydenotot: paatoimittaja@tko-aly.fi - #readme @IRCnet - www.tko-aly.fi/readme

PUHEENJOHTAJAN

PALSTA

Vuosi ja hallitus on taas saatu vaihdettua kunniakkaasti Espoon metsissä, ja uusi hallitus onkin täynnä intoa uusien ja vanhempien toimijoiden ideoiden synergoituessa. TKO-äly aloitti vuoden siistimällä vanhat roskat pois Gurulasta. Toivottavasti tila pysyy nyt siistinä, jotta uusi uljas hankintamme, paloturvakaappi, saadaan edustavasti vanhan ”harmaan kaapin” tilalle.

Tänä vuonna jo tammikuussa järjestettiin ennätysmäärä tapahtumia, ja suunnitelman mukaan vuonna 2012 olisi enemmän toimintaa kuin koskaan. Edellinen ennätys tapahtumien määrässä tehtiin viime vuonna, minkä rahastonhoitajana toimiessani sain tuntea myös omakohtaisesti nahoissani.

Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan vuosi lähti käyntiin päätöksellä poistaa kaikkien rakastama Pohjanhovi käytöstä kokonaan. Se, mihin tämä saattaa johtaa, on entistä kovempi kilpailu arvokkaista Alina-vuoroista. HYY aikoo tosin tarjota Pohjanhovin tilalle hyviä diilejä ravintoloihin. Mene ja tiedä.

HYY on myös jälleen kerran uudistamassa mallia, jolla jaetaan toiminta-avustuksia järjestöille. Jäämme innolla odottamaan, millainen siitä tulee HYALin edustajistovaalivoiton jälkimainingeissa (tietojenkäsittelytieteilijöilähän on tänä vuonna jopa oma edustajansa HYYssä, varaedustajia unohtamatta). Myös edustuksemme valiokunnissa on parantunut entisestään. Täytyy myös muistaa, että edustajistovaalit pidetään tänäkin vuonna, joten

kehotan kaikkia olemaan hereillä niiden suhteen.

Helsingin yliopiston ylioppilaskunta on osaltamme parrasvaloissa myös opetuksen saralla: HYY myönsi 2011 Magister Bonus-palkinnon yliopistonlehtori Matti Luukkaiselle laitokseltamme. Tämä palkinto motivoi varmasti niin opiskelijoita kuin opettajia entistä parempiin suorituksiin. Ei muuta kuin lisää tietoa nuppiin!

Helmikuussa sitsaamme yhdessä Resonanssin kanssa, ja nämä pöytäkekkerit vuotavatkin jo nyt yli osallistujamäärissä. Odotamme innolla, kuinka eepisiä suorituksia niissä saadaan taas aikaan.

Seuraavana haasteena on puolustaa mestaruutta Herwantapelissä Tampereen tietoteekkarikilttaa vastaan. Tämän jälkeen on edessä ennätysten murttamista Akateemisen kyykän MM-kisoissa. Jännittämmme myös, pääsemmekö tänä vuonna osallistumaan Rovaniemellä järjestettävään Poronkusemaan ja josko tällä kertaa jäät pysyvät sopivasti poissa Pietarin kulttuurirexursion mahdollistamiseksi.

Lisää tapahtumia putkahtelee kalenterimme jatkuvalla syötöllä, joten pysyäksesi kärryillä on syytä tilata kalenterimme icalina omaan kalenteriisi, seurata jäsenlistaa, tilata Twitterimme ja likettää meitä Facebookissa.

Muistutan vielä, että tänä vuonna pääsemme karkausvuoden johdosta nauttimaan runsaammasta vuodesta aikoihin. Hyvää vuoden alkua kaikille!

Tuomas Junno
TKO-älyn pj 2012

MATTI LUUKKAINEN

HYVÄ OPETTAJA

Yliopistonlehtori Matti Luukkainen sai HYYn Magister Bonus -palkinnon viime syksynä. Palkinto myönnetään hakemuksen perusteella henkilölle, joka on kunnostautunut opetuksessa erityisen ansiokkaasti ja auttanut opiskelijoita löytämään sisäisen tieteen palonsa. Oheinen tohtori Luukkaisen haastattelu on julkaistu aiemmin tietojenkäsittelytieteen laitoksen nettisivuilla, mutta dokumentoimme sen nyt myös Readmehen.

Aloitetaan geneerisellä kysymyksellä: miltä nyt tuntuu?

Nyt-hetkeä pitää venyttää tämän kysymyksen suhteen hieman, sillä tunnelmat ovat vaihdelleet aika tavalla viime päivien aikana.

Sain kuulla palkinnosta HYYn opintosihteeriltä noin kolme viikkoa sitten. Opintosihteerin kertoi, että palkinto luovutetaan HYYn vuosijuhlassa, jossa minun olisi pidettävä neljän minuutin puhe. Puhelun jälkeen päällimmäinen reaktio oli paniikki, vaikka luentoja on tullut pidettyä jo yli kymmenen vuotta - puheen pitäminen tuntui mahdottomalta ajatukselta. Luennoillahan puhun aina "mitä sattuu", eli vaikka teen suhteellisen kattavan luentomateriaalin, en sitä yleensä luennolla kuitenkaan aina seu-

raa. Vuosijuhlaan en kuitenkaan voinut lähteä samalla strategialla.

Sain kun sainkin kolmen viikon aikana kirjoitettua puheen, johon olin lopulta jopa kohtuullisen tyytyväinen. Itse tilaisuus aiheutti kovasti lisäjännitystä. Päätin tukeutua asialliseen ulkokuoreen ja pukeuduin elämässäni ensimmäistä kertaa frakkiin. Väitöstilaisuudessa kieltäydyin vielä frakista ja väittelin ns. väitöskaaavussa. Hyvin istuva vuokrafrakki osoittautuikin mukavaksi vaatekappaleeksi!

Etukäteisjännitys oli kova, mutta nimekäistä kutsuvieraista (mm. yliopiston nykyinen ja moni entinen rehtori tai kansleri sekä Paavo Arhinmäki) huolimatta tunnelma palkinnon ja kohetkellä olikin rento ja panikointi osottautui turhaksi.

Eli kolmeviikkoiseen palkinnon jakoa edeltäneeseen nyt-hetken sisältyi aika paljon huolta tuon tilaisuuden takia. Palkinnonjakotilaisuuden jälkeen pääsi miettimään uudelleen, miltä nyt tuntuu. Ei käy kieltäminen, etteikö palkinto mieltä lämmittäisi. Opettaja tekee työtään pitkälti omalla persoonallaan, ja palautteella, niin positiivisella kuin negatiivisella, on ratkaiseva merkitys omaan toimintaan ja työsääjaksamiseen.

Hyvä opettaja -palkinnon kriteereitä ovat muun muassa opiskelijamyönteisyys, positiivinen asenne ja kyky tuoda olennaiset asiat esille. Suuri osa opiskelijoista löytää sinusta tällaisia piirteitä. Mikä on salaisuutesi?

Opettaja voi kehittää itseään monin tavoin, mutta perimmiltään esim. opiskelijamyönteisyys ja positiivisuus ovat luonteenpiirteitä, joille ei ainakaan tietoisesti itse mahda mitään ainakaan lyhyellä aikavälillä.

Opettajana tietysti kaikkein hienoin asia on nähdä, kun opiskelija oppii ja kehittyy ja vieläpä innostuu oppimastaan. Pajaopetuksen ansiosta opiskelijoiden kehitystä on mahdollista seurata todella läheltä. Tottakai sitä innostuu, kun huomaa, miten syyskuussa vielä ohjelmoinnista täysin tietämätön opiskelija alkaa edistyä ja tekee viikko viikolta hienompia ratkaisuja. Feedback on todella suoraa, näet sen missä onnistut ja myös sen missä tuli mokattua. Jos pajassa esim. 50% on käsittänyt jonkun asian väärin, se kertoo että opettaja on mokannut joko tehtävänannossa tai luennolla/luentomateriaalissa.

Alkuperäiseen kysymykseen: mikä on salaisuutesi? Salaisuus on opiskelijoilta eri tavoin saatu feedback. Se kertoo, onko sanoma mennyt perille vai onko toimintaa muutettava. Meidän opiskelijamme ovat niin fiksuja ja aktiivisia, että kaikki mahdolliset feedback-kanavat kannattaa todellakin pitää avoinna.

Luukkainen lueskeli joulukuussa 2009 Ohman irkkikanavan lokeja luennon ajalta. Kauhean ikävää, ettei luennoidessa voi irkata. Kädessä laatuolue.

Edellinen sivu: Ohman luennoitsijana loppusyksystä 2009. Kädessä Vichy-pullo.

Mikä on paras muistosi liittyen laitoksella opettamiseen?

Mikähän olisi paras yksittäinen muisto? Yksi yllättävä ja mieleen hyvin jäänyt hetki oli, kun syksyn 2009 Ohjelmistojen mallintaminen -kurssin viimeisellä luennolla opiskelijat lahjoittivat hienon UML-aiheisen joulukortin ja pienen muovikassillisen mainioita jouluolutta. Mietin hetken lahjoitusta saadessani, tulkitaanko se lahjuksen ottamiseksi ja saanko potkut. Vuodenvaihteen uusi yliopistolaki taisi pelastaa minut tuolta virkavirheeltä.

Entä mikä viimeksi meni vähän vähemmän putkeen (liittyen opetukseen)?

Tiistain 29.11. ensimmäinen luento Ohjelmistojen mallintamisessa meni hieman reisille. Aivan liikaa ympäriryöryä puhetta eikä ollenkaan varmuutta saiko kukaan asiasta mitään tolkkua. Itse asiassa eräs opiskelija tunnusti tauon aikana kurssin irkkikanavalla, että ainoa asia, joka tuolta luennolta jäi mieleen oli että "pakkauksen sisällä voi olla pakkauksia". Se oli huono 45-minuuttinen. Onneksi toinen luento sujui jo paremmin ja huono fiilis ei jäänyt vaivaamaan.

Opettajauran alkuaikoina, jos luennolla jonkun asian läpikäynti meni huonosti, asia saattoi jäädä vaivaamaan jopa viikoksi. Onneksi muisti ei ole enää niin pitkä.

Gurulassa heräsi palkintoutuisen jälkeen kysymys, saisitko nyt itsellesi vapaa-aikaa. Saatko? Miten aiot käyttää sen?

AMK:sta paluuni (syksy 2009) jälkeen olen ollut lähes jatkuvasti sillä ajatuksella että "vielä tämä lukukausi työllistää poikkeuksellisen paljon, mutta jatkossa alkaa helpottaa". Laitoksen opetuksen kehittämisen erittäin dynaaminen ilmapiiri (josta suuri kiitos kuuluu opintoesimiehellemme Jaakko Kurhilalle) on kuitenkin generoinut lukukausi toisensa jälkeen aina uuden mielenkiintoisen mahdollisuuden, josta ei vaan malta pysyä erossa.

Ensi keväänä on taas tällainen "once in the lifetime" -asia eli MOOC, Ohjelmoinnin avoin verkkokurssi. Viime keväänä pidimme luentottoman version Ohpesta ja Ohjasta. Nyt yh-

Aamuvirkku yliopistonlehtori. Kädessä kahvikuppi.

tälöön lisätään syksyn aikana käyttöön otettu tehtävien automaattinen palautusjärjestelmä TMC. Tavoitteena on saada koko Suomen kansa ohjelmoinnin pariin!

Vapaa-aikaa on syönyt myös pajamuotoisesta opetuksesta RAGE-tutkimusryhmässä yhdessä Kurhilan, Arto Vihavaisen, Matti Paksulan ja Thomas Vikbergin kanssa tehty tutkimus. RAGEa voi ajatella osin myös vapaa-ajan vietonä, sillä järjestämme mm. RAGEfestejä eli tieteeseseen keskittyviä vapaa-aiheisia mutta syvällistä keskustelua sisältäviä illanviettoja.

Myös täysin työstä vapaata vapaa-aikaa on pakko ruvettava generoimaan. Keväällä sitä ei tule liikaa olemaan, mutta kesällä on pakko jälleen irrottautua töistä täydellisesti. Useimmitenhan olen ollut kesäisin vaimoni kanssa noin kuukauden mittaisella matkalla manner-Euroopassa, ajasta huomattava osa on oltu Alpeilla harrastamassa vaellusta. Keskeinen osa matkoja on myös ollut saksalaisten oluiden bongaminen ja vierailu eri panimoissa.

En kyllä vastannut alkuperäiseen kysymykseen. Eli saanko nyt vapaa-aikaa? En tämän

palkinnon johdosta, mutta aion kyllä hankkia itselleni vapaa-aikaa ja käyttää enemmän aikaa vanhoihin, viime aikoina laiminlyötyihin harrastuksiin.

Opetat keväällä Ohjelmistotuotantoa. Osaatko vielä sanoa, mitä kurssilla on luvassa?

Alunperin oli suunnitelmassa, että pidän Ohtun keväällä 2010. Silloin oli jo suunnitella paljon muutoksia. Rekrytoin Matti Seisen ja Tatu Kairin mukaan, ja ideana oli tuoda mukaan pelkän ohjelmistotuotannon teorian lisäksi ohjelmistotekniikan käytänteitä. Keväällä 2010 jouduin kuitenkin luennoimaan Tiraa, joten Ohtu jäi. Matti ja Tatu implementoivat Ohtuun ns. miniprojektin ja ohjelmistotekniset asiat (mm. versionhallinta ja käytännön ohjelmointi) saivat jalan Ohtu-kurssin oven väliin.

Viime keväällä päätin, että on aika jättää Tira (ks. seuraava kysymys) ja palata Ohtu pariin. Viimeisen parin vuoden ajan olen päivittänyt ohjelmistotuotantoon liittyvää kompetenssiani ja kurssista tulee varmasti parempi nyt kuin mitä olisin saanut kaksi vuotta sitten aikaan. Kurssi tulee muuttumaan melkoisesti. Seuraavassa otteita kurssin suunnitellusta sisällöstä buzzword-listana: agile, lean, pair programming, code smell, refactoring, clean code, tdd, atdd, bdd, git, maven, continuous integration, design patterns, user story, planning poker, sprint, backlog, velocity.

Ja "learning by doing" tulee taas olemaan pääasiallinen opetusmetodologia.

Luovut samalla Tiran luennoinnista, ja juuri Tirasta sinut varmaan muistetaan parhaiten. Mistä tällainen päätös?

Kun joulukuussa 2009 selvisi, että kevään Tiraan ei ole luennoijaa, suostuin pitämään kurssin sillä ehdolla, että saan luennoida sen kolmeen kertaan. Kurssin uudistaminen vie aina niin paljon aikaa, että työtä ei ole järkevä tehdä ainoastaan yhden luennointikerran takia. Oma kiinnostukseni on viimeisen parin vuoden aikana kohdistunut enemmän ja enemmän ohjelmistotuotantoon

liittyviin asioihin, ja jo vajaa vuosi sitten alkoi tuntua siltä, että on aika jättää algoritmiikka.

Pidän kyllä monellakin tapaa paljon Tirasta ja oli hiukan sääli luopua kurssista. Kurssi yhdistää mukavasti teoriaa ja käytäntöä, joten opiskelijoita ei ole koskaan ollut vaikea motivoida opiskelemaan Tiran asioita. Tiran opettaminen mahdollisti myös sen, että olin tekemisissä käytännössä kaikkien laitoksen fuksien kanssa yhtäjaksoisesti vuoden ajan. Opiskelijat oppi tuntemaan varsin hyvin vuoden aikana, ja itse ainakin pidän opettamisesta sitä enemmän mitä tutumpia opiskelijat ovat.

Lopuksi: Mitä haluaisit sanoa nuoremmille opettajille?

Kaikki ihmiset eivät opi samalla tavalla, joten ei kannata käyttää itseään ja omaa oppimistaan liian paljon mallina siitä, miten ihminen oppii. Luentosalin etuosasta katsellessa näyttää ja jopa kuulostaa usein siltä, että kaikki tai ainakin valtaosa ymmärsi mitä sanoit. Myös perinteisissä laskareissa syntyy helposti harhakuva siitä, missä määrin käsitellyt asiat hallitaan. Kannattaakin jalkautua oppimistilanteisiin kaikilla mahdollisilla tavoilla. Ohjelmointipaja on tarjonnut hyvän tavan päästä lähelle varsinaista oppimistilannetta, ja pyrinkin tuomaan pajatyylisiä komponentteja nykyään oikeastaan kaikille opettamilleni kurseille.

Vappuna 2010. Kädessä muovimukillinen kiljua.

Ella Peltonen

Kuvat: Tuomas Puikkonen

BE > YOUR DEGREE

Tervetuloa työpaikkaan, joka tarjoaa parempia mahdollisuuksia, suurempia haasteita ja enemmän työniloa. Organisaatioon, jonka toiminta perustuu tiimityöskentelyyn ja yhteistyöhön. Yritykseen, joka työskentelee teknologian kärjessä auttaen 18:aa Suomen 20 suurimmasta yrityksestä liiketoimintansa uudistamisessa. Tarjoamamme mahdollisuudet ovat rajattomat, voit vaihtaa töitä vaihtamatta yritystä. Tutustu meihin ja löydä mahdollisuutesi. accenture.fi/tyopaikat

>
accenture
High performance. Delivered.

BE GREATER THAN

©2011 Accenture. All rights reserved.

GRADUPALSTA

Jesse Lankila
Aloittanut: 2006
Erikoistumislinja:
Hajautetut järjestelmät ja tietoliikenne
Irkissä: Kheldysh

Mikä on gradusi aihe ja miten päädyit siihen?

Aiheenani on "Popularity in User-Generated Content", joka käsittelee käyttäjien kiinnostuksen jakautumista käyttäjälähtöisen sisällön palveluissa. Päädyin aikoinani tutkimaan aihetta jo vuonna 2009 HIITin kesäharjoittelussa, ja kun syksyllä 2010 opiskelijavaihdosta palatessani gradu alkoi olla ajankohtainen, kysyin kesäharjoitteluani ohjanneelta professorilta, Jussi Kangasharjulta, onnistuisiko sen tekeminen tuosta aiheesta. Aihe oli sinänsä kohtalaisen tuore ja mielenkiintoinen, ja minulla oli siitä jo kohtalaisessa määrin aiempaa tuntemusta. Vanha suola siis janotti.

Selittäisitkö niin että fuksikin ymmärtää, mitä gradussasi tutkitaan?

Internetissä on käytössä monenlaisia erilaisia välimuisti- ja välitinpalvelintekniikoita,

jotka nopeuttavat Internetin toimintaa pitämällä suosituimman sisällön nopeasti saatavilla. Nopeuttava vaikutus on kuitenkin suurelta riippuvainen siitä, kuinka fiksusti nämä välikädet osaavat valikoida sen sisällön, jota pitävät tarjolla. Tätä varten on kehitetty runsaasti erilaisia algoritmeja ja laskettu niille optimaalisia parametreja sen perusteella, miten käyttäjien mielenkiinto jakautuu tarjolla olevan sisällön kesken. Nämä parametrit ovat kuitenkin peräisin vanhoista mittauksista ajalta, jolloin Internetin sisällöntuotanto oli yleisesti harvojen tahojen käsissä.

Tutkinkin gradussani, pitävätkö nämä vanhat oletukset yhä paikkansa nykyään, kun Internetin sisällöntuotanto on suurelta tavallisten käyttäjien käsissä. Sitä varten seurasin YouTube-, Dailymotion-, Flickr- ja DeviantART-palveluihin lähetetyn sisällön suosionkehitystä käyttämällä palveluiden itsensä ilmoittamia katsojalukuja.

Vertasin saamiani tuloksia aiemmin julkaistuihin tutkimustuloksiin sekä myös eri palveluita keskenään. Kartoitin myös näiden katsojalukujen itsensä luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta suosion mittareina eri palveluiden välillä. Lisäksi sain mielenkiintoista dataa siitä, miten ne palvelut, joista oli olemassa aiempia tuloksia, ovat kehittyneet edellisestä mittauskerrasta. YouTube ainakin vaikutti muuttuneen radikaalisti. Mitä itse pääkysymykseen tulee, niin johtopäätökseksi tiivistetäkään vaikkapa "todennäköisesti eivät".

Mikä oli vaikeinta "synnytyssprosessissa"? Entä antoisinta?

Ylivoimaisesti vaikein oli se klassikko eli motivoituminen kaiken tekemiseen ajoissa. Hyvänä kakkosena tuli tutkielman rakenteen päättäminen. Se kun eli vielä kirjoittamisvaiheessakin melko lailla.

Prosessin antoisin vaihe puolestaan oli

myös vähemmän yllättäen se hetki, kun sai ensimmäisen valmiin version kasaan ja tarkastajille. Tuntui, että vuorenhuippu oli saavutettu ja oltaisiin jo puolimatassa alamäkeen. Taakka oli pois harteilta ja saattoi taas keskittyä muuhunkin.

Oletko tyytyväinen lopputulokseen?

Tekisi mieli sanoa, että olen, mutta moni asia jäi kyllä harmittamaan. Etupäässä tietenkin loppupainotteisuus ja kiire, jotka aiheuttivat osaltaan sen, että joihinkin ongelmiin ja kysymyksiin piti valita nopein ratkaisu hyvän sijaan. Aivan loppupuolella esimerkiksi havaittiin, kuinka tilastotieteelliset taitoni eivät täysin riittäneet tutkielman kannalta keskeisten konseptien käsittelyyn.

Erikoistumislinjasi on hajautetut järjestelmät ja tietoliikenne eli "hajatilii". Miten päädyit sinne?

Tietoverkot kiehtoivat jo ennen opiskelua

lanien järjestämisestä lähtien, joten laitok-
selle tullessani tunsin vahvaa vetoa hajatilin
suuntaan. Algoritmitavara meni yli hilseen eikä
siihen ollut niihin aikoihin järin kannustavaa
ilmapiiriä. Ohjelmistopuolesta puolestaan jäi
turhan iso käsienheiluttelun mielikuva. Toki
vuonna 2006 nämä kaksi olivat vielä enem-
män levällään neljänä eri linjana; hajatili oli
ainoa vuoden 2008 linjauudistuksesta sellai-
senaan selviytynyt linja. Opintojen jatkuessa ei
sittemmin ollut enää mitään selkeää valinnan
hetkeä, sillä kävin kandi- ja maisteriopintoni
suurelta osin limittäin.

*Olet pitkään toimittanut Readmen gradupal-
staa. Vaikuttiko muiden graduihin perehtyminen
omaan graduprojektiisi?*

On tunnustettava, että lähdin tekemään
palstaa juurikin jonkinasteisella oma lehmä
ojassa -mentaaliteetillä. Toki voi olla, että juuri
siksi Elorannan Timo palstan minulle lykkä-
sikin. Halusin selvittää, millaisella prosessilla
ihmiset graduaan tekivät, minkälaisia aiheita
ja kuinka pitkiä tutkielmia löytyi. Oikeastaan
suurena motiivina oli ylipäänsä tuoda valoa
koko gradun konseptiin, sillä se oli minulle py-
synyt melkoisena mysteerinä koko opintojeni
ajan.

Voisi sanoa suurimman vaikutuksen olleen
sen, että opin jossain määrin, mitä odottaa
omalta urakaltani. Toisaalta myös opin, että
gradu on mahdollista suorittaa hyvinvinkin taka-
painotteisesti, mikä varmasti vahvasti osaltaan
sitä koko kesän vallinnutta mañana-fiilistä,
jonka ansiosta syksyllä tuli pirun kiire. Huo-
nojakin vaikutteita siis tarttui, vaikka haasta-
teltavat yrittivätkin tehdä selväksi, ettei se kiire
mitenkään hyvästä ollut.

*Jos olisit vasta nyt aloittamassa gradua, teki-
sitkö jotain toisin?*

Käyttäisin ehdottomasti enemmän hyödyk-
seni ohjaajaani. Jostakin syystä Jaakko Kur-
hilan Gradu käyntiin -tilaisuudessa lausumat
viisaat sanat siitä, kuinka ohjaajan kanssa
kommunikoinnissa tulisi olla oma-aloitteinen,
palasivat mieleeni vasta viimeisillä viikoilla.

Puursin siis paljolti yksin ilman parempaa

tietoa epävarmuuden yltäessä välillä ahdis-
tavaksikin, ja ihan oma vika oli. Olisin myös
todennäköisesti opiskellut painokkaammin ti-
lastotiedettä ja todennäköisyyslaskentaa, sillä
ne on käytännössä pakko hanskata tietoliiken-
nepuolen tutkimuksessa.

Pakko myös mainita, että tieteellisestä
metodista olisi voinut olla enemmän puhetta.
Tutkimushypoteesit olisi varmasti kannattanut
kirjoittaa puhtaaksi jo hyvissä ajoin ennen itse
tutkimusta.

Ai niin, ja mainostaisin enemmän gradun
päätteeksi NODES-seminaarissa pitämäni
tutkimusesitelmää. Oikeasti, rokkasin sen pre-
siksen, ja siellä oli hikiset seitsemän osallistu-
jaa. Seitsemän!

*Millaisia suunnitelmia sinulla on maisterin pa-
pereiden jälkeen?*

Todennäköisesti jatkan tämänhetkissä
ohjelmointityössäni yksityisellä puolella aina-
kin jonkin aikaa. Ajattelin myös vihdoon kooda-
ta ja lukea enemmän vapaa-aikanani. Jostain
syystä nämä aktiviteetit eivät opiskeluaikana
jaksaneet hirveästi maistua.

On käynyt myös mielessä lukea lisää yh-
teiskuntatieteitä, sillä ne ovat kiehtoneet jos-
sain määrin jo pitkään, ja suoritin kandissani
sosiologian perusopinnot. Lisäksi pyörin var-
maan jonkinlaisessa aktiiviroolissa Helsingin
yliopiston salamurhaajissa alumninakin. Enkö-
hän myös hengaile Readmen kuvioissa vielä
ainakin tämän kevään!

Ella Peltonen

TKO-ÄLY VS MATRIX SHAKKIKAMPPAILU

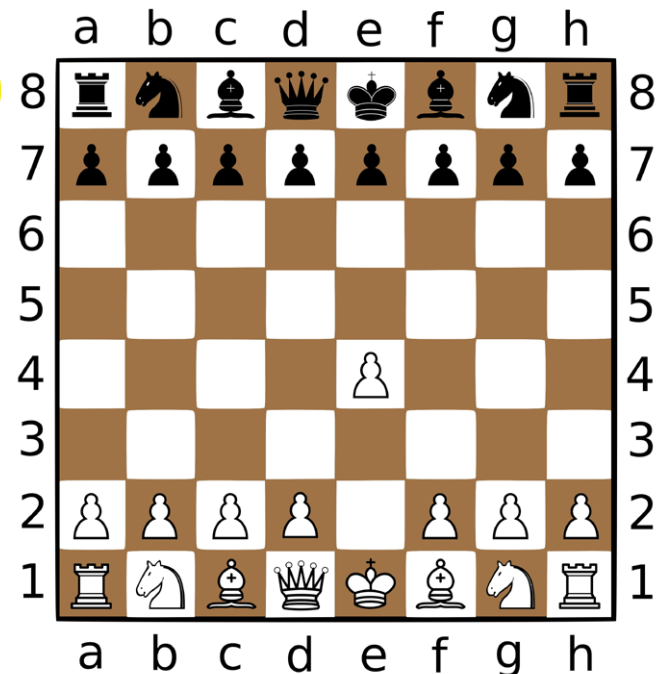
Ideahan lähti... no en muista mistä se lähti, mutta suloisen hullu se on silti. Tässä numerossa
alkaa TKO-äly vs. Matrix -kirjeshakkitaistelu, jonka etenemistä seurataan (ainakin toistai-
seksi) Readmen julkaisutahdin mukaisesti - neljä kertaa vuodessa. Sekä käpistelijät että
matemaatikot saavat siten kumpainenkin kaksi siirtoa vuodessa, miettimisaikaa löytyy siis niin
aivoille kuin prosessoreille.

On ilmeistä, että tähän kilpaan suhtaudutaan kummassakin leirissä innostuksella, mutta
myös kunnianhimolla ja voitonhalulla! Mattia ei kuitenkaan tulla sanomaan vielä vuosiin, ja
täten toivommekin tarpeeksi leikkimielistä sekä hellää diktatuuria myöhempien aikojen Tekis- ja
Matrix-edustajilta ja aktiiveilta, että traditiota jatketaan ja mittelo saadaan joskus kunnialla pää-
tökseen.

Parantakoon peli entisestään järjestöjemme siteitä, ja lainatakseni Matrixin kuluvaan hallitus-
kauden puheenjohtajaa: "Otamme haasteet vastaan ja lujitamme siten järjestöjemme välistä
ystävyyttä, yhteistyötä ja avunantoa! Eli pakotamme tulevatkin sukupolvet puhumaan toisilleen
edes shakista."

Matrix ry saa valkeat nappulat ja täten aloitusvuoron. Voimme aistia suuren urheilujuhlan
tuntua. Matrix aloittaa vahvasti avoimella sisilialaisella: 1. e2-e4.

Janne Timonen

CASUAL

LHDIN

KERÄÄ KÄPISTELIJÄT YHTEEN

Opiskelijajennot eivät yleensä ole kaikkein raittiimmasta päästä, ja alkoholilla onkin merkittävä osa opiskelijakulttuurissa. Joskus iltaa vietetään kuitenkin toisella tapaa: TKO-älyn Casual Nighteissa jätetään alkoholin nauttiminen suosiolla vähemmälle ja vietetään leppoisaa iltaa lautapeliin, elokuvaan, kevyen taustamusiikin ja laadukkaan seuran parissa.

Casual Night -idean isä on TKO-äly ry:n aktiivi Aleksi Majander. Ensimmäinen Casual Night järjestettiin tammikuussa 2011, ja vaikka moni epäilikin alkoholittomien iltojen jäävän lyhytikäiseksi kokeiluksi, Casual Nighteihin on saapunut aina innokkaita illanviettäjiä. Näyttääkin siltä, että opiskelijoiden hauskanpito onnistuu ilman alkoholin tukeakin.

Ensimmäisen vuoden aikana ehdittiin nauttia niin lautapeleistä kuin elokuvistakin useaan otteeseen. Suosioon nousivat myös kesäinen piknik, syksyinen luontoretki ja vuoden päättäneet pikkujoulut piparin paistamiseen ja glögitarjoiluun.

Vuonna 2012 Casual Night -konsepti kiinnitettiin osaksi innoitua kulttuuri- ja vapaa-aikatoimintaa. Osa-alueita yhdistää niin aktiviteettien painottuminen ryyppäämisen ulkopuolelle kuin totuus siitä, että kysyntä ylittää tarjonnan. Tätä varten syyskokouksessa valittu innokas tiimi on jo kerran istunut suunnittelupöydän ääreen. Nyt onkin hyvä hetki tehdä pieni kurkistus siihen, mitä kaikkea tältä vuodelta kannattaa odottaa ja mitä on jo ehditty.

Vuoden ensimmäinen Casual Night järjestettiin tammikuussa Christina Reginalla. Lautapeliteemaiseen iltaan saapui miltei kaksikymmentä innokasta pelaajaa. Vaikka paikalle odotettuja kevät-fukseja ei toivotuissa määrin näkynyt, tunnelma oli riemukas ja saatiinpa peliseuran jatkoksi välillä naapurihuoneessa lymyileviä matemaatikoitakin.

Alkuillasta pelipöytiä dominoivat tutut kestopuolueet: Carcassonne, Alias ja Settlers of Catan. Monimutkaisemmista peleistä kiinnostunut peliryhmä puolestaan linnoitautui viereiseen huoneeseen useaksi tunniksi pelaamaan luolastoseikkailu Des-

centiä ja scifihenkistä strategiapeliä Cosmic Encounteria. Olut kävi illan mittaan hyvin kaupaksi osallistujille, mutta aidosta Casual Night -hengestä kiinni pitäen jokainen oli loppuillastakin tarpeeksi selvänä pysyäkseen kärryillä pelin kulusta.

Lautapeli- ja leffailtojen suhteen päätettiin ryhtyä noin kerran kuukaudessa -tahtiin. Myös näiden skaalaa laajennetaan entisestään, mistä osoituksena vaikkapa maaliskuussa pelattava odotettu Twilight Imperium -maraton. Toisena mullistava uutuuutena on yhteistyö liikuntavastaavien kanssa, tämä tuottaa keilausta maaliskuulle, ja hihassa odottamassa on ainakin frisbeegolfia, Megazonea ja paljon muuta.

Kulttuurin suunnalta nähtäneen excuja speksihin, elokuvaan (Iron Sky!), musiikkiesityksiin ja minne ikinä sellaisia ehdotellaan. Tarkempia otteita tulevaisuudesta voi etsiä osoitteesta wiki.tko-aly.fi, artikkelista nimeltä "kulttuuri- ja vapaa-aikatoiminta".

Viimeisenä voi vielä pohtia kevättä kauemmaksi. Seuraavaksi pallo heitetään sinulle: kulttuuri- ja vapaa-aikatiimi etsii nyt hyviä ideoita loppukevääälle ja ennen kaikkea syksylle. Jos sinulla muhii päässäsi idea tapahtumasta, excusta tai retkestä, jonka olet aina halunnut kokea, kerro siitä meille. Tai jos haluat itse lähteä mukaan järjestämään vapaa-ajan tapahtumia, tiimissämme on aina tilaa innokkaille.

Lisätiedot, huolet, murheet ja ennen kaikkea kaikki toiveet voi jättää tiimille sähköpostilla osoitteeseen kulttuurivastaava@tko-aly.fi tai esittää livenä kaikille avoimella kanavallamme #tkt-casual IRCnetissä. Irkkikanavalle saa ja kannattaa tulla, jos kaipaa uusinta tietoa tulevista tapahtumista, tai etsii muuten vain peliseuraa tapahtumien ulkopuoliseen yhdessäoloon.

Kalle Viiri ja
Aleksi Majander

HERE BE DRAGONS

2012. Lohikäärmeen vuosi. Mayoien kalenteri päättyy. Maailma loppuu. Uuden vuoden tinani näyttää lekottelevalta silalta. Olenko se minä? Vedän liikaa pullaa ja paisun? Vai onko se toteemieläimeni? Onko sieluni sika? Sikailenko tulevan vuoden? Niinkö? Vai onko se joku tuttu? Joku sika alkaa löhöillä nurkissani? Vai merkitseekö tämä sitä, että voin ottaa vuoden ihan chillisti, stressaamatta? The end is near, mikäs tässä loppua odotellessa! Nytkö on tullut se hetki, kun voin nauttia vuosia kestäneen rankan aikaansaamattomuuteni hedelmistä? Sitä sen on pakko olla! Päätän, että tästä tulee hyvä vuosi.

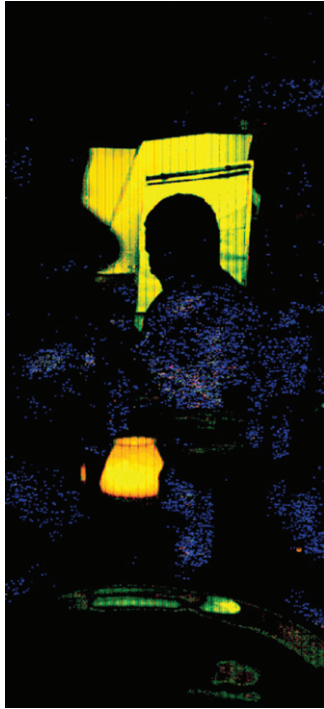
Aloitan hyvän vuoteni lupaamalla, että tänä vuonna en tee uuden vuoden lupauksia. Tällä tavoin päättelen välttyväni ainakin loppuvuoden ketutukselta, kun tajuan, etten taaskaan saanut laihdutettua, en aloittanut uutta harrastusta, en opetellut soittamaan huoneen nurkassa lojuvaa kitaraa, en aloittanut mahitiromaania, en juossut maratonia, en pessyt pyykkiä...

Viisaat kiinalaiset tietävät kertoa, että lohikäärmeen vuosi on yllätysten vuosi, jolloin kaikki on mahdollista. Siispä hyvästi ahdistus ja stressi, paras vain hypätä lohikäärmeen kyytiin ja antaa sen tehdä tehtävänsä! Matkaevääksi tilaan rommikolan ja kyytipojaksi

yhden mielekkään ja kivan työpaikan ainakin kesän ajaksi, kiitos! En pistäisi myöskään pahitteeksi, jos aivojani niksautettaisiin pikkaisen teoriaystäväisemmiksi. Olisi ihanaa, jos koodi luistaisi kuin kengät siinä kirotus Kumpulänmäessä. Jymy-yllätys puolestaan olisi, jos toukokuussa tajuaisin päässeeni tietorakenteista läpi. Sen jälkeen kyllä tapetoin asuntoni lohikäärmeiden kuvilla ja alan julistaa ilosanomaa! "Herätkää ja iloitkaa: kaikki on mahdollista!" Epäilevät tuomaat vaietkoon. Te palatte.

Ehkäpä kaikkea ei voi kuitenkaan kaataa yhden lohikäärmeen niskaan. Sehän ylirasittuu, raukka. Paras siis hieman avittaa sitä ja itseään rustaamalla niitä työpaikkahakemuksia. Ja ehkä niitä tehtäviäkin voisi yrittää tehdä ennen kuin se muuttuu armottomaksi kilpajuoksuksi kelloa vastaan. Ehkäpä vuoden teemani onkin yrittäminen. Mitään en lupaa, mutta yritän. Tipatonta jo yritinkin, en aivan onnistunut, mutta melkein. Humalattomassa onnistuin kuitenkin. Vaikka ei siis pääsisikään juuri sinne, minne haluaa, voi kuitenkin yrittämällä päästä edes jonnekin sinne päin. Ja ehkä se onkin juuri se paikka, jonne kuului päästäkin. Yritän uskoa tähän.

Anniina Wirén

EI IHMISTEN HOMMAA

On taas lauantai. Taas yksi aurinko nousee edellisen tuhkiasta. Nousen lauantaille tyypilliseen tapaan vaapuen ylös. En ole täysin varma päivästä, vaan väliäkö sillä on ennenkään ollut. Möyrin hitaasti kuin jäykkä käärme jääkaapille. Ihan oikeasti, varmaan otsanahkaa kurtistamallakin pääsee nopeammin kuin tässä olotilassa hoipuminen. Naurettava mielikuva kyllä. Varmasti silti nopeampi on. Valmistaudun kaatumaan vähintään soluni kynnykseen tai juoksemaan

saniteettitiloihin kuin geneerisen "mites-tässä-ny-näin-kävi-eiks-pitäny-jytty"-reportterin jahtaama Soini. Ulosantinikin olisi varsin verrattavissa Timpan supliikkeihin, näin lauantai-aamun vessassa.

Eikun hetkinen. Eihän olo nyt niin huono olekaan? Vaatteeni eivät ole edes ympäri solua. En edes oikeastaan haise kovin pahalle, muistikuvani eiliseltä ovat selkeät. Mitäs täällä oikeastaan tapahtuu? Ainiin - unohtu ryypätä.

Koetan rauhoittua tämän muistijäljen aiheuttamasta sekasorron, ylpeyden ja katkeruuden sekoittamasta huuruisesta olotilasta. Jos sitä vielä hetken sängyssä. Asetun juuri mukavasti petaamattomalle sängylle, kun puhelin pirisee - tietenkin. Siellä Anniina. Seuraa dialogia. Dialogia. Dialogia. Mutta sitten tapahtuu jotain hirveää. Olin jo hetken aikaa pelännyt, että Anniina muistuttaa minua tästä, en ollut ihan valmis siihen ehdotukseen kyllä nyt.

"Hei, muistaksä et puhuttii et voisit tulla sinne Chisun keikalle? Ois tosi kiva jos tulisit! Tuu!"

"Ei helvetti, eihän sitä kuuntele edes tuhannen trumpettissa, saati sitten selvänä", tuumaan. Vastaan jotenkin mielettömän ylikohteliaasti, ettei nyt pysty. Pää on kovin kipeä. Ahriman kuiski korvaani törkeästi laiskoja ajatuksia, ja kuka minä Saatanalle olen sanomaan ei. En ketään. Ketä. Zarahustran vankina olen. Mää.

Tuhansien (?) muiden ihmisten lailla olen

päättänyt pitää tipattoman tammikuun. En oikeastaan edes tiedä miksi, en pidä alkoholikäyttöäni ongelmana, joskin en sen määrästä ylpeäkään ole. Tai olen ehkä vähän. Mysteeri on. Se syy. Näin jälkepäin voin kyllä todeta oppineeni yhtä sun toista ihmisen anatomiaa, ihmisten keskinäisestä käyttäytymisestä sekä oman mielen kontentista. Aion nyt listata asioita, joista jotain opin:

1. Jos ihminen on tipattomalla, muut kaverit ja kylänmiehet kokevat lähestulkoon patriottiseksi velvollisuudekseen vaikka tunkea sitä alkoholia alas kurkusta.

2. Jos sitä sitten väkisin tungetaankin, ei hokutuksille altistuminen mitenkään huonolta vaihtoehdolta tunnu.

3. Ja jos sitä nyt sitten vähän maistaakin ja suuta kostuttaa, eihän sitä nyt voi vielä mitenkään laskea.

4. Baarien hanasokerikola alkaa oikeasti maistua puulta puolen litran jälkeen. Vissy on hyvä korvike.

5. Ystävien hienovarainen vittuilu ei tunnu auttavan oluenhimoon.

6. Lopulta sitä miettii, että mitäköhän sitä taas ajatteli kun kuitenkin päätyi sinne minne päätyi.

7. Voisi aivan hyvin selvänä ostaa muille paukkuja, ihan vain jotta saisi jotain sairasta tyydytystä ja oikeutusta olla tipattomalla.

8. Äitille on kiva soittaa.

9. Rambot on ihan paskoja elokuvia, eikä Charlie Sheen ollut hauska edes Hot Shotsissa.

Myönnettäköön, että elo tuhannen-ja-yhden-yön-tuuban puolueetomana todistajana on

avannut silmät. Sitä katsoo muiden pyörimistä, järjetöntä hurisemista ja pörisemistä tanssilattialla. Sitä todistaa huonoja vitsejä, huonoa oloa ja kahden olotilan jatkuvaa aaltoliikettä, jonka taustalla usein on täysin stokastinen mielenprosessi motivaattorina. "Noku nyvvaan tekee mieli sitä kaliala. Kalia. Palion kaliala! Mur mur!" Baariin, puistoon, olohuoneeseen tai poikittain eteiseenhan sitä sitten on mentävä. Henkilökohtaisesti olen oppinut, että ihmisillä voi olla hauskaa myös ilman viinaa.

Paitsi minulla. Minulla ei ole yhtään kivaa. Jotenkin kauhean hedelmätöntä sepeämistä elo on silloin. Olen ylpeä aiheutuneesta introspektion tuloksesta. Onneksi on helmikuu jo.

Toni
"saattaa-olla-että"
Könnilä

TKO - ÄLYN HALLITUS 2012

Niko, opintovastaavien
söpösvahvistus

Puheenjohtaja Junno
on tarvittaessa myös
puhelin, tyrä ja Turku

Joonas, tuo Islannin
lahja maailmalle,
whiskyn ja väkevien
viinien mies

Topi ehti jo huomata,
että rahastonhoitajan
virka on raskastakin
raskaampi

Olli, Tekiksen Frontside Ollie

Aleksi, herra Casual
Night ja halpa jallu

Johanna, vara-Barbie ja nais-
fuksien upea edustaja

Sami, eppinen
sihteerisankari

He ovat vastuussa sinunkin hyvinvoinnistas.
Ota rohkeasti yhteyttä ja kerro, miten TKO-
älystä tehdään entistä parempi järjestö!

hallitus@tko-aly.fi

Ahto, mr HYY,
järjestötoiminnan
syvä kokemus

prof. Janne Woland,
hengellinen johtajamme
rajatieteiden laitokselta

Tuomas,
fuksipallerosta
tehoaktiiviksi

Jonne, lupaava
aktiivi parrankin
puolesta

Tatu, filosofi ja
opintovastaava

Ella, varapuheen-
johtaja ja viimeisen
rannan feministi

